

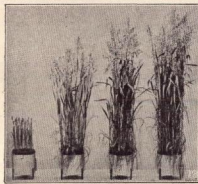
— 28 —

at henvisse til hosstaaende Afbildninger (Fig. 3—4)¹⁾. Man ser her den fuldstændige Forskjel i Virkning af Kvælstofgødning paa Erter og paa Havre. De til de afbildede Forsøg svarende Avlinger udgjorde:

	Kvælstof pr. Kar:	ingen	½ gr.	1 gr.	1½ gr.
Havre	Korn	2.2 gr.	32.2 gr.	61.2 gr.	83.8 gr.
	Halm	5.2 »	61.1 »	103.0 »	148.3 »
	Kvælstof i Korn og Halm	45 mgr.	437 mgr.	838 mgr.	1133 mgr.
Erter	Frø	145.4 gr.	141.9 gr.	141.3 gr.	133.7 gr.
	Halm	160.5 »	166.4 »	173.2 »	188.7 »
	Kvælstof i Korn og Halm	4924 mgr.	5059 mgr.	4824 mgr.	5186 mgr.

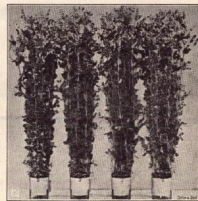
Erter.

Havre.

Gjødsling: Fosforsyre, Kali og desuden af Salpeterkvælstof: 0 gr. ½ gr. 1 gr. 1½ gr.

Fig. 3.

Gjødsling: Fosforsyre, Kali og desuden af Salpeterkvælstof: 0 gr. ½ gr. 1 gr. 1½ gr.

Fig. 4.

Erterne har altsaa ikke blot udviklet sig til fuldgode Avlinger aldeles uafhængig af Tilførselen af Kvælstof i Gjødningen, men de har endog i sig optaget fra Luften det mangdobbelte af den totale Kvælstofmængde, som Havreafgrøden indeholder ved høieste Kvælstofgjødsling.

Imidlertid kan Bælgplanterne ved sin kvælstofsamlende Evne ikke blot selv undvære Kvælstofgødning, men de kan ogsaa som »Grøngødning« bruges som Kvælstofgødning for andre Kulturer og derved i nogen Grad reducere Trangen til Gjødsling med uorganiske Kvælstofforbindelser.

¹⁾ *Wayner*: Düngungsfragen. II. Berlin 1896. S. 8—11.